

Åsa Romson: Öppningstal på Miljöpartiets kommun- och landstingsdagar 2012

Talare
Åsa Romson
Språkrör

Datum
6 oktober 2012

Plats
Linköping

Omständigheter

I låten som vi just hörde sjunger Emil Jensen om sådana som oss. Om sådana som ni.

”Ni som vet att en mur bara är en bro på högkant”.

”Ni som drömmer men aldrig blundar för det som händer”.

”Ni som vet att det som är inte måste vara konstant”.

Jag tror vi är många här som känner oss träffade av texten.

Vi ser att medmänniskligheten sätts på undantag i allt för många fall.

Att den svenska flyktingpolitiken är inhuman.

Att samhället bemöter oss olika beroende på om vi är, man eller kvinna, homo- eller heterosexuell, ljus eller mörk... rom eller svenne.

Men vi Gröna ser att det går att kämpar mot detta – kämpa för ett öppet och mer humant samhälle. För alla att människor ska ha lika rättigheter och möjligheter.

Vi tillhör dem ”som vet att en mur bara är en bro på högkant”.

När vi river murar och bygger broar öppnas dörrar för människor. Vi gör skillnad.

Vår dröm om Sverige handlar om det som förenar oss. Vårt gemensamma samhälle där var och en ges utrymme att utvecklas efter sina förutsättningar. En framtid där alla deltar med lika rättigheter och möjligheter. Ett öppet samhälle. Miljöpartiet har länge fokuserat på just detta.

När Göran Persson 2003 började prata om ”social turism” så sa Miljöpartiet ifrån och säkrade att även medborgarna i de nya EU-länderna skulle omfattas fullt ut av den fria rörligheten.

Några år senare, 2005, stödde vi påskuppropets krav på flyktingamnesti och trots motstånd från både Socialdemokraterna och Moderaterna tvingade vi igenom en tillfällig asyllag som gjorde att apatiska barn och deras familjer fick en ny chans och 17 000 flyktingar fick uppehållstillstånd.

Jag känner mig aldrig så stolt över att företräda Miljöpartiet som när jag möter någon av dessa tidigare flyktingar och de berättar för mig om sina liv i Sverige. Sist var det en jämnårig kvinna från Uzbekistan som jobbade på socialförvaltningen i Alby men som också var egenföretagare och hade en resebyrå med guidade resor med besök hos familjer i Tasjkent och Samarkand. Chaklo som hon heter är idag också aktiv miljöpartist.

När jag hör detta känner jag att det är värt allt slit. All tid och kraft som vi lägger på att skriva motioner och insändare, ordna samtal och gå på möten sena vardagskvällar. I slutändan handlar det bara om en sak: vi möjliggör för människor att hitta trygghet och utvecklas så att samhället blir bättre.

Efter de främlingsfientliga framgångarna i valet 2010 stred vi åter för att Sverige skulle stå upp för öppenhet. Den migrationspolitiska överenskommelsen som vi slöt med Alliansregeringen tar flera viktiga steg till en mer human migrationspolitik. Det står klart att humanitära hänsyn ska bli vanligare i enskilda fall, att familjeåterföreningen ska förbättras och att papperslösa få rätt till både vård och skola.

Och jag kan lova att vi fortsätter att driva på hårt för att det sista kommatecknet i överenskommelsen ska genomföras.

Ett resultat är tydligt när man jämför med andra länder där främlingsfientliga

partier har kommit in i parlamenten; se på Danmark, Finland, Holland... ja i stort sett över hela Europa har debatten drivits till att handla om hårdare tag mot invandrare,

men i Sverige är det tvärt om. Här diskuterar vi istället att fler ska få stanna. Faktum är att svenskarnas attityd till invandring aldrig tidigare har varit så positiv som nu.

Vi gröna har gjort skillnad, för vi har fått Göran Persson att maka på sig, Jimmie Åkessons hjärtefråga placerad utom hans räckhåll, och Fredrik Reinfeldt att vika ner sig. Vi gröna står upp för ett humant och öppet Sverige.

Men Gröna vänner, det finns mer att göra. Fler dörrar behöver öppnas, till Sverige och in i samhället, till utbildning, jobb och politiskt inflytande.

Jag tror det är svårt för de flesta här inne att föreställa oss känslan hos den förälder som under flykt till Sverige skiljts från sitt barn, och vars barn nu bor i ett annat land, en kontinent bort. Eller känslan hos ett barn som stoppas från att återförenas med sina föräldrar... hur lätt är det då att fokusera på skola eller jobb här i Sverige?

Många familjer tvingas idag att leva på olika kontinenter bara för att deras familjeband inte räknas. Det drabbar nu de som inte kan visa på blodsband, familjer som tagit hand om barn till närstående och gifta utan barn. Dessa hinder måste rivas – därför kräver vi att alla familjer har rätt att återförenas!

Nyligen såg vi bilden av den våldtagne 15-åringe Ali som sydde ihop sin mun i desperation när han var på väg att utvisas från Sverige. Ali är tyvärr inte ett enskilt fall, utan ännu ett bevis på att den svenska migrationspolitiken fortsatt är inhuman. Sverige vägrar att använda flexibiliteten i EU:s regelverk för att stoppa omänskliga utvisningar. Det är oacceptabelt. Barnets rättigheter måste genomsyra hela asylprocessen – därför behöver barnkonventionen bli svensk lag!

I en tid då många vuxna och barn tvingas fly från stridigheterna i Syrien, Somalia och Afghanistan måste vi alla ta ansvar för flyktingmottagandet. Medmänskligheten bär vi tillsammans. Barn som har förlorat sin familj och flytt till Sverige behöver ett tryggt hem.

Därför måste alla kommuner vara med och ta ansvar, ingen ska kunna säga nej till att ta emot ensamkommande flyktingbarn!

För den som invandrar till Sverige är den första tiden särskilt känslig. Språket är nyckeln till en större samhällsgemenskap, liksom flerspråkighet är en viktig kompetens på arbetsmarknaden. Vi kräver mer individuell anpassning svenskundervisning.

Innan man som elev har lärt sig svenska kan undervisning av vissa ämnen som exempelvis matematik vara bättre att få på sitt modersmål. Tänk dig själv att få lösa ett mattetal där du kan den matematiska formeln men där texten står på arabiska. Då känner man sig lätt dumförklarad. För att få kortare och bättre skolgång för nyanlända bör man få läsa en del ämnen på sitt modersmål.

Introduktionen för nyanlända måste utformas utifrån individens förutsättningar, inte systemets.

Jag vet att det är tufft i många av era kommuner. Det är tufft att stå upp för ökad invandring av personer som behöver bostäder, skola och stöd. Det är inte alltid lätt att se möjligheterna när man samtidigt har en utmaning med segregation. Men en del har hittat intressanta lösningar.

På flera mindre orter där verkstads- och skogsindustrin har brist på arbetskraft har kommuner skapat projekt som matchar arbetstillfällena med nyanlända arbetssökande. I Borlänge och Arvidsjaur satsas det på skogsbruksutbildning och i Hälsingland anställer arbetsgivare somaliska kvinnor i nyplanteringsprojekt.

Integrationspolitiken behöver präglas av denna typ av positiva drivkrafter, ökad rörlighet och en bättre matchning på arbetsmarknaden, inte på krav om diskriminerande tvångsflyttningar. Här har partistyrelsen nyligen antagit en handlingsplan som jag vet att Bodil Ceballos och Maria Ferm har diskuterat med flera av er kommunpolitiker.

Sedan utvandringen under 1800-talet har Sverige varit ett land som utvecklats tack vare invandring. Trots detta delas vi fortfarande ofta in i ”svenskar” eller ”invandrare”, som om en person inte kan vara både och. Begrepp som ”etnisk

svensk” används för att definiera något svenskare än svenskt, som om det finns grader av svenskhet.

Misstänkliggörande och generaliserande kritik mot invandrade och minoritetsgrupper är fortfarande vanligt förekommande. Människor tillskrivs som grupp egenskaper som vi aldrig skulle acceptera på en grupp vi själva tillhör. Det skapar en grogrund för rasism och rasistiska handlingar.

Därför är det stötande när i övrigt respekterade politiska partier i Sverige driver politik som utmålar invandrare som ovilliga att ta jobb där det finns och därför ska ha särskilda krav på att flytta. Eller att ungdomar från vissa länder misstänkliggörs kollektivt för att ha olagliga kontakter med terrorister och därför ska övervakas särskilt av SÄPO.

Vi får aldrig göra misstaget att med politiken schablonmässigt utmåla grupper av människor med missaktning, det finns för många skrämmande exempel från europeisk historia vad det kan leda till.

Den politik vi bygger siktar vi på att öppna fler dörrar till Sverige och det svenska samhället efter valet 2014.

För i Miljöpartiets Sverige ser vi på invandring som en möjlighet, inte som ett problem. I Miljöpartiets Sverige jobbar läkare som läkare, inte som taxichaufförer. I Miljöpartiets Sverige så kallas Fatima till lika många arbetsintervjuer och får lika många bostadserbjudanden som Fredrik. I Miljöpartiets Sverige finns det inte olika grader av svensk.

Gröna partikollegor, i vecka presenterade Per Bolund riksdagsgruppens budgetmotion. Ett grönt svar på Alliansregeringens misslyckade jobbpolitik, passiva klimatpolitik och missriktade skattesänkarpolitik.

Jag är stolt att vi med den förstärker flera av de frågor som jag vet att ni sliter med varje dag i kommuner och landsting. Så bygger vi en politik som hänger ihop, som gör skillnad när den prövas.

En grön politik på nationell nivå skulle enligt vårt gröna budgetförslag stärka landstingens hälsoarbete genom en hälsomiljard, möjliggöra målet om fördubblat kollektivtrafikresande genom medfinansiering av spårvägar och

lokaltrafik, tillskjuta konkreta pengar för att lyfta lärarna och förbättra skolan, och öka bemanningen i äldreomsorgen.

Också som arbetsgivare för stora yrkesgrupper har ni möjligheter att hålla ihop den gröna politiken, en politik som ser hur personalen bland annat inom vård och omsorg är nyckeln för bättre välfärd. Bättre arbetsvillkor och arbetsmiljö är en viktig del för bättre omsorg. När reformer för ofrivilliga deltidstjänster nu pågår vill jag uppmana er att stå upp för arbetsmiljön och ifrågasätta 40-timmarsveckan som norm inom omsorgen. De manligt dominerade industrijobben har nästan alla kortare arbetstid genom sina avtal, låt inte kvinnorna fortsätta släpa efter.

När det gäller omsorgsarbeten får vi konstatera att det inte går att korta arbetstiden istället för att ge lönepåslag, då hamnar kvinnors jobb åter i strykklassen på arbetsmarknaden. Tidig pensionering, kostsamma sjukskrivningar och dålig arbetsmiljö gör kortare arbetstid lönsam för samhället, men här krävs att den offentliga arbetsgivaren ser till helheten. Därför föreslår Miljöpartiet i sin budget också ett särskilt stöd för arbetsmiljöreformer med kortare arbetstid, i ett första steg riktat till äldreomsorgen.

Gröna vänner, det nya samtalsämne vi startar i helgen, det om migration och lika rätt, är speciellt. Eftersom det handlar om alla människors lika rättigheter så handlar det också om oss själva. Om vårt parti. Vi ska inte bara öppna dörrar till samhället. Vi ska också öppna fler dörrar till politiken.

Miljöpartiet ska vara en föregångare, inte bara när det gäller Sveriges mest jämställda parti, eller Sveriges ungdomligaste parti, vi ska också vara en föregångare i att välkomna personer med utländsk bakgrund att delta. Vi kan inte bara prata om att vi gillar olika, tillsammans måste vi skapa ett parti som gillar olika.

Samtalsämnet migration och lika rätt, utgör tillsammans med klimat, jobb och skola våra prioriteringar för de kommande åren. Vår kurs ligger fast och precis som vi ser med budgetförslagen bygger vi steg för steg upp den plattform som krävs valåret 2014.

Vi gör det inom EU när vi driver på för en hållbar fiskepolitik, i riksdagen när vi driver på för en bättre skola, i regionerna när vi driver på för mer kollektivtrafik

och här lokalt när vi står upp för Vätterns vatten och säger nej till bombningar och gasborrning.

Jag vill verkligen tacka er för allt det arbete ni lägger ner. Var så säker, det gör skillnad.

Ha nu två riktigt lärorika och inspirerande dagar här i Linköping.

Taggar

2010-tal, 2012, Kvinna, Miljöpartiet, Politiska tal

URI

<https://www.svenskatal.se/tale/asa-romson-oppningstal-pa-miljopartiets-kommun-och-landstingsdagar-2012>